

ORTODOXINS SÖNDAG
Basiliosliturgi

FÖRSTA ANTIFONEN

Herren är nu konung, Han har klätt Sig i skönhet. Herren har klätt Sig i kraft och omgjordat Sig med bältet, (Ps 92:1)

För Theotokos' förböners skull fräls oss, o Frälsare.

ty Han har gjort jorden fast, den skall icke vackla (ibid. 2)

För Theotokos' förböners skull fräls oss, o Frälsare.

Vem skall tala om Herrens väldiga gärningar? Vem skall låta höra allt Hans lov? (Ps 105:2)

För Theotokos' förböners skull fräls oss, o Frälsare.

Så låten dem säga som haven blivit förlossade av Herren, som han förlossat ur fiendens hand. (LXX)

För Theotokos' förböners skull fräls oss, o Frälsare.

Ära åt Fadern... Nu och alltid... Amin.

För Theotokos' förböners skull fräls oss, o Frälsare.

ANDRA ANTIFONEN

Låten dem giva Herren tack för hans förbarmande och för hans underbara gärningar för människornas söner. (LXX)

**O Guds Son, som uppstod från döden, fräls oss, som ropa till Dig:
Alleluia.**

Må de upphöja Honom i folkets församling och lova Honom i de äldstes krets. (Ps 106:32)

**O Guds Son, som uppstod från döden, fräls oss, som ropa till Dig:
Alleluia.**

Se, Herrens ögon vilar på dem som frukta Honom, till dem som hoppas på Hans nåd. (Ps 32:18)

**O Guds Son, som uppstod från döden, fräls oss, som ropa till Dig:
Alleluia.**

Att höra de fjättrades klagan, att lossa de förslavades söner. (LXX)

**O Guds Son, som uppstod från döden, fräls oss, som ropa till Dig:
Alleluia.**

Ära åt Fadern... Nu och alltid... Amin.

Och båda körerna tillsammans:

O, Du enfödde Son och Guds Ord, Du odödlige...

TREDJE ANTIFONEN

Honom love himlarna och jorden. (Ps 68:39)

Festens troparion.

Detta är den dag som Herren har gjort; låtom oss på den fröjdas och vara glada. (Ps 117:24)

Festens troparion.

O Herre min Gud, jag vill bekänna dig för evigt. (LXX)

Festens troparion.

TROPARIA OCH KONTAKIA

Uppståndelsens troparion

Festens troparion

Troparion till kyrkans helgon

Ära åt Fadern...

Festens kontakion

Nu och alltid... Amin.

Till dig, o Härförerska

PROKEIMENON, DEN FJÄRDE TONEN

Välsignad vare Du, o Herre våra Fäders Gud, och prisat och förhärligat vare Ditt namn i evighet. (De tre ynglingarnas sång, vers 3)

Ty Du är rättfärdig i alla de ting som Du har gjort för oss. (ibid. 4)

ALLELUIA, DEN FJÄRDE PLAGALA TONEN

Moses och Aron äro bland Hans präster, och Samuel bland dem som åkalla Hans namn. (Ps 98:6)

De åkallade Herren, och Han bönhörde dem. (ibid. 7)

PROCESSION MED DE HELIGA IKONERNA

enligt ordningen som följs av patriarkaten Alexandria och Jerusalem.

Efter Avskedet och före "Genom våra heliga Fäders förböner..." medan prästerna och de kristna som bär de heliga ikonerna närmar sig respektive står på Solean intonerar diakonen: Välsigna, Herre, det heliga intåget.

Hierarken, som håller det dyrbara korset i sina händer, utropar från dörrarna vid altaret: Välsignat vare Dina heligas intåg, städse nu och alltid och i evigheternas evighet.

Kören svarar: Amen.

Och efter det läser Hierarken från altardörrarna Ortodoxins Synodikon: Årlig tacksägelse äro vi skyldiga Gud på den dag vi återfick Guds Kyrka, med en förevisning av den sanna trons dogmer, och en förstörelse av ondskans ofromheter. Enligt profeternas ord, underkastande Apostlarnas uttalanden, och instruerad av evangeliets berättelser, celebrerar vi förnyelsens dag, och delande denna dags glädje med böner och processioner, ropar vi högt i psalmer och hymner.

Sedan på detta sätt rör sig den andliga processionen till kyrkans norra dörr, med munkarna hållande ljuslampor gående först, följda av de som hålla banéren, lamporna, Hexapteryga, kören sjungande festens Apolytikon i den andra tonen: "Vi ära Din allrarenaste ikon, O Du Gode, ..." och de som bär ikoner och diakonerna med rökelsekar, berökande det dyrbara Korset som Hierarken bär i sina händer. Då Hierarken når norra dörren stannar processionen och den präst som är först i rang läser den första artikeln i Trons symbola:

Jag tror på en enda Gud, allsmäktig Fader, Skapare av himmel och jord, av allt vad synligt och osynligt är.

Efter detta utropar Hierarken: Evigt vare minnet av de som bekänner den inkarnerade ankomsten av Gud, Ordet, i ord, med deras munnar och deras sinnen, i skrivande och ikoner.

Kören sjunger: Åånia i mnimi (Evigt minne). (3)

Hierarken fortsätter: Evigt vare minnet av de som bekänner att Kristi ena och densamma Hypostas är olika till sitt väsen, det vill säga, det skapade och det oskapade, det synliga och det osynliga, förmågan att lida och det upphöjda över lidande, det begränsade och det obegränsade, och som i både ord och bild bibehåller att det gudomliga väsendet är oskapat, och bekänner att den mänskliga naturen är begränsad, och att varje väsen äger del i alla dess andra respektive egenskaper.

Kören sjunger: Åånia i mnimi (Evigt minne). (3)

Hierarken fortsätter: Evigt vare minnet av de som tror och förkunnar, ja verkligen predikar såsom Evangelie sanning, att ord presenteras i skrifter och ting i former, och att var och en bidrager till en enda tjänst, båda förkunnande genom ord och bekräftande av sanningen genom ikonerna.

Kören sjunger: Åånia i mnimi (Evigt minne). (3)

Hierarken fortsätter: Till dem som accepterar Guds inkarnerade *ekonomia*, Ordet, men icke tål att se det genom ikonerna, och av denna anledning låtsas i ord acceptera vår frälsning, men i sanning förnekar den...

Kör: Anathema. (3)

Och processionen rör sig ut mot den västra dörren av Kyrkan medan kören sjunger festens Apolytikon i den andra tonen: "Vi ära Din allrarenaste ikon, O Du Gode..."

Då Hierarken anländer till den västra dörren, stannar processionen, och den präst som är av först rang läser den kristologiska artikeln i Trons Symbola: Och på en enda Herre, Jesus Kristus, Guds enfödde Son, född av Fadern före all tid, ljus av ljus, sann Gud av sann Gud, född och icke skapad, av samma väsen som Fadern, på honom genom vilken allting är skapat; som för oss människor och för vår salighets skull har stigit ned från himmelen och tagit mandom genom Den Helige Ande av Jungfrun Maria och blivit människa. Som ock har blivit för oss korsfäst under Pontius Pilatus, lidit och blivit begravnen; som på tredje dagen har uppstått efter Skrifterna; och stigit upp till himmelen och sitter på Faderns högra sida; därifrån igenkommande i härlighet till att döma levande och döda, på vilkens Rike icke skall varda någon ände.

Därefter fortsätter Hierarken: Till dem som tager ord från den gudomliga Skriften mot avgudabilder och använder dem om heliga ikoner av Kristus, vår Gud, och Hans helgon...

Kör: Anathema. (3)

Hierarken fortsätter: Till dem som delar bekantskap med människor som förolämpar och hädar de heliga ikonerna...

Kör: Anathema. (3)

Hierarken fortsätter: Det som profeterna såg, det som apostlarna lärde, det som Kyrkan mottog, det som Lärarna uttryckte i dogma, det som hela världen kommit överens om, det som nåden upplyst, när sanningen har blivit demonstrerad, när falskheten blivit utdriven, när visheten djärvt hävdad, när Kristus bestämt, då tror vi, då talar vi, då förkunnar vi, ärande Kristus, vår sanne Gud, och Hans helgon, i ord, i skrifter, i idéer, i Kyrkor och i ikoner, ärande och tillbedjande Kristus såsom Gud och Härskare, och ärande helgonen, genom deras gemensamma Härskare, såsom Hans sanna tjänare, och tilldelande dem relativ veneration.

Detta är Apostlarnas tro, detta är fädernas tro, detta är de ortodoxas tro, detta är tron på vars grundvalar hela världen vilar!

Och när kören sjunger Apolytikon i den andra tonen: "Vi ära Din allrarenaste ikon, O Du Gode..." går processionen till Kyrkans södra port. Då Hierarken anlönt framför den stannar processionen och den präst som är av högst rang läser de återstående verserna av Tron Symbola: Och på Den Helige Ande, Herren och Livgivaren, som utgår av Fadern, på Honom som tillika med Fadern och Sonen tillbedes och äras och som har talat genom profeterna. Och på

en enda, helig, allmännelig och apostolisk Kyrka; jag bekänner ett enda dop till syndernas förlåtelse; och förväntar de dödas uppståndelse; och den tillkommande världens liv. Amen.

Efter detta utropar Hierarken: Om någon icke tillbeder vår Herre Jesus Kristus, begränsad enligt Sin mänsklighet i ikonerna, låt honom vara...

Kör: Anathema. (3)

Hierarken fortsätter: Till alla heretiker...

Kör: Anathema. (3)

Hierarken fortsätter: Evigt vare minnet av vår ortodoxa kejsare Mikael och hans heliga moder Theodora.

Kören sjunger: Åånia i mnimi (Evigt minne). (3)

Hierarken fortsätter: Evigt vare minnet av Basilios, Konstantinos, Leo, Alexander, Kristofer, Nikoforas, Andronikos, Isaakios, Alexios och Theodoros, som bytte sitt världsliga kungarike mot himmelriket.

Kören sjunger: Åånia i mnimi (Evigt minne). (3)

Hierarken fortsätter: Evigt vare minnet av Ignatios, Stefan, Antonios, Josef och alla allraheligaste patriarker som stred för vår tro.

Kören sjunger: Åånia i mnimi (Evigt minne). (3)

Hierarken fortsätter: Brinnande anropande Gud att vi må bliva både lärda och styrkta av striderna, kampen och undervisningen hos dem som kämpade till döden för den sanna tron, och anropande Honom att vi må framställas som imitatörer av deras gudomliga livsstil ända till slutet, må vi värdigas det vi bett om, genom vår sanne Gud, Kristi nåd och förbarmande, den store och förste översteprästen, genom förbönerna av vår mest förhärligade Moder Theotokos och ständiga jungfrun Maria, av de Gud lika änglarna och alla helgon.

Kören sjunger: "Amen" och sedan avslutningen på Apolytikon i den andra tonen: "Du som har fyllt allt med glädje, då Du kommit för att frälsa världen."

Medan detta sjungs återvänder processionen till Solea, där hierarken sjunger från altardörrarna psalmversen: Vem är en Gud så stor som Gud? Du är en Gud, en Gud, som gör under. (77:14) **vilken körerna repeterar en gång var, och sedan läser han slut välsignelsen:** "Genom våra heliga Fäders förböner..."